

Tilgiv ligesom Nefi

Aisea havde ikke lyst til at være vred på Josh for evigt.

Noelle Lambert Barrus
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Aisea løb hen og sparkede bolden til sin holdkammerat, Timothy. Han så på, mens Timothy svingede foden tilbage og sparkede bolden ind i målet.

»Mål!« råbte Timothy, da bolden gik i nettet.

Aisea jublede. De havde vundet kampen!

Da han gik væk fra banen, var han glad! Men så kaldte Josh, et af børnene på det andet hold, ham noget grimt.

Aisea blev overrasket og såret. Han vidste ikke, hvad han skulle sige. Han så ned mod jorden og gik langsomt hen til sine holdkammerater.

»Vi gjorde det!« sagde Timothy. »God aflevering, Aisea.«

Men Aisea havde det ikke godt. Ikke efter det, Josh havde sagt til ham! Han var vred og ked af det.

Resten af dagen følte Aisea, at noget tyngede ham ned. Han kunne ikke lide Josh længere.

Den aften sad Aisea sammen med sin familie, mens de læste i skriften. Han prøvede at lytte til det, hans søster læste op. Men han kunne ikke holde op med at tænke på det, Josh havde sagt.

Aisea kiggede i siderne i sin Mormons Bog. Han stoppede ved et skriftsted i 1 Nefi. Det handlede om et tidspunkt, hvor Nefis brødre var onde mod ham.

»Og det skete, at jeg uforbeholdent tilgav dem,« stod der i skriftstedet.*

Nefi tilgav sine brødre? tænkte Aisea. *Selv efter de var så onde?*

Aisea tænkte på Josh. Han havde ikke lyst til at holde fast i sine dårlige følelser over for Josh for evigt. Han var kun 10 år!

Aisea ville gerne være ligesom Nefi. Han kunne tilgive Josh, ligesom Nefi tilgav sine brødre. Og hvis Josh sagde noget ondt igen, ville han bare bede ham om at holde op.

Han blev varm og rolig indeni. Det var, som om Helligånden sagde: »Du gør det rette.«

»Aisea, hvad lærte du af de vers?« spurgte mor.

Aisea så op. »Undskyld, jeg læste et andet skriftsted,« sagde han. Han fortalte sin familie, hvad der var sket til fodbold.

Mor og far gav Aisea et knus. »Jeg er ked af, at Josh var ond mod dig,« sagde far. »Det, han sagde, er ikke sandt. Men det er okay at blive såret af det.«

Aisea smilede. »Tak. I et stykke tid var jeg virkelig vred. Men nu, hvor jeg har læst i skrifterne, har jeg ikke lyst til at være vred på ham mere. Jeg vil tilgive ham. Og jeg har det allerede bedre!«

»Det er vidunderligt!« Mor smilede også. »Det er ikke altid let at tilgive. Men du har ret. Det er det værd.«

Aisea kiggede på sine skrifter. De havde hjulpet ham! Den tunge byrde fra tidligere var væk. I stedet var hans hjerte varmt og fyldt med fred. ●

* 1 Nefi 7:21